

bejde, og som mange ordførere herefter tilsluttede sig. Det var lede-tråden i ganske mange indlæg, at det er man godt tilfreds med.

Jeg er også overbevist om, at det sådan set er netop det, som fru Line Barfod i en lidt anden sammenhæng sluttede med, nemlig både at have læhegn og bygge vindmøller. I god tid, før noget sander til i vaner eller ligegyldighed, skal man sørge for at modernisere det, så det stadig bliver oplevet som relevant for både borgere og politikere, og jeg synes, det har været positivt at høre i dag, hvor stor tilslutning der er til det rade rundt.

Kl. 19.40

Så skal jeg prøve at se, hvor mange af de helt konkrete ting, der er blevet nævnt, jeg kan nå at komme ind på.

Fru Marion Pedersen var bl.a. inde på, og det var fru Bente Dahl også, at man ikke synes, der er afsat tilstrækkeligt med midler til det frivillige samarbejde i Baltikum. Det er jo en af de ting, som kan diskuteres, når vi kigger på budgettet, og lad mig bare starte med det.

Jeg forstår også godt, at der har været en frustration over det. Der er nogle tekniske grunde til – og jeg ved, at de, der har nævnt det heroppefra, er klar over, at jeg ikke har været vidende om det – at det har været svært at få arrangeret et møde. Jeg kan sige, at jeg i morgen har et møde med formanden for Nordisk Råds budgetgruppe, Berit Börby, og her vil der bl.a. være lejlighed til at kigge på fordelingen af de poster, som omprioriteringspuljen kan bruges til.

Hvad skal vi især fokusere på? Jeg vil sige, at jeg synes, det er vigtigt – det har jeg heller ikke hørt nogen have noget imod – at vi i høj grad bruger den nye metodik i budgettet til at satse strategisk, altså at pengene ikke bliver klattet ud i alt for små bidder, men at vi også siger, at i disse år vil vi prioritere en ordentlig klump til denne aktivitet eller denne aktivitet eller denne aktivitet.

Jeg vil meget gerne i dialog med Nordisk Råd om, hvordan vi helt konkret skal prioritere omprioriteringspuljen. Jeg er sikker på, at der også kommer gode bud fra formanden for budgetgruppen i morgen, og dem vil jeg være meget lydhør over for. Jeg tror bare, det er vigtigt, at vi fastholder, at de steder, hvor man bruger penge, skal være dér, hvor det virkelig kan ses, og hvor man kan fornemme, at der bliver prioriteret og fokuseret. Det er jo det spændende ved den nye måde at lægge budget på, at det netop er meningen, at der skal være en større politisk

debat om, hvad vi skal satse på. Det er det, vi har savnet tidligere, hvor der var for megen automatik. Med den nye procedure tvinges vi ind i nogle politiske diskussioner om, hvor vi især vil prioritere.

Jeg håber, at vi på mødet i morgen får processen på ret køl på trods af det kalenderbøvl, der har været. Jeg kan forstå, at det er ganske normalt, at Nordisk Råd først får budgettet ca. 14 dage før sessionen, og det er altså også lykkedes i år. Men jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vi får de gode indspil fra Rådet, og jeg har i hvert fald ikke ønske om noget som helst andet.

Flere har været inde på Konsumentrådet/Forbrugerrådet. Fru Marion Pedersen var det, hr. Ole Stavad var det, andre har også været det, og jeg vil gerne sige fuldstændig klart, at selv om der nu fra samarbejdsministrenes side lægges op til at nedlægge Ministerrådet for Forbrugeren ligninger, betyder det jo ikke, at budgettet forsvinder ud i den blå luft. Budgetterne for alle de ministerråd, der bliver nedlagt, går i 2006 ind i en fællespulje, og der kan også stadig tildeles ressourcer til de pågældende arbejdsopgaver, så pengene kan altså kanaliseres tilbage. Her er det vigtigt at sige, at der ikke er tale om et besparelsesforslag. Der er sat en anden dagsorden, men det er ikke et besparelsesforslag.

Hvordan tingene skal ordnes fra 2007 og fremover er der ikke taget stilling til, men hvis der er nogle gode projekter og der er et godt samarbejde i gang inden for et område, også forbrugerområdet, vil der stadig være mulighed for at prioritere på ad hoc-basis. Fru Line Barfod og hr. Ole Stavad var inde på, hvordan parlamentet kan være med i et sådant samarbejde, og det synes jeg er meget væsentligt. Der vil være mulighed for at lave et uformelt samarbejde, og det vil også stadig være muligt at nedsætte embedsmandsgrupper, når der er tale om noget konkret.

Så synes jeg også, det for fuldstændighedens skyld er vigtigt at sige, at det ikke er sådan, at opgaverne forsvinder ud i den blå luft. Svane-mærket bliver placeret under miljøministrene, madvaresikkerheden bliver placeret under Fiskeri- Jord- og Skovbrugsministerrådet, og andre forbrugerspørgsmål bliver placeret på nærings- energi- og regionalpolitikområdet. Det bliver altså ikke sådan, at emnerne ikke kan behandles, men samtidig vil der altså være uformelle møder.

Så vil jeg sige tak til hr. Stavad for den positive kvittering for redegørelsen og også for hr.